

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci **žalobce: P. Č.**, proti **žalovanému: Český telekomunikační úřad**, se sídlem Sokolovská 219, Praha 9, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 11. 2010, č. j. 125 004/2010-603, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 7 A 8/2011, a o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 12. 2010, č. j. 135 157/2010-603, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 7 A 71/2012, o návrhu žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb.,

t a k t o :

- I. Návrh **s e z a m í t á**.
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu

[1] Návrhem ze dne 13. 1. 2015, doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 21. 1. 2015, se žalobce (dále jen „navrhovatel“) domáhal určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudech a soudcích“). Po zdejším soudu se navrhovatel domáhal toho, aby Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“) byla určena lhůta pro vydání rozhodnutí o jeho žádosti ze dne 9. 5. 2012 o osvobození od poplatku za žalobu, která byla městskému soudu zaslána do řízení vedeného pod sp. zn. 7 A 8/2011.

[2] Návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu byl odůvodněn tím, že od podání žádosti o osvobození již uplynulo 2 a půl roku.

II. Vyjádření městského soudu

[3] Městský soud ve svém vyjádření k návrhu uvedl, že žádost o osvobození od soudního poplatku byla skutečně podána, nicméně řízení o žalobě je již pravomocně skončeno, a to usnesením ze dne 12. 7. 2013, č. j. 7 A 8/2011 - 25, kterým byla žaloba odmítnuta. Odmítnutím žaloby odpadl důvod pro rozhodnutí o žádosti o osvobození od soudního poplatku.

[4] Pro úplnost městský soud dodal, že z řízení vedeného pod sp. zn. 7 A 8/2011 bylo vyloučeno projednání žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 12. 2010,

č. j. 135 157/2010-603, a to do samostatného řízení vedeného pod sp. zn. 7 A 71/2012. V tomto řízení bylo o žádosti o osvobození od soudního poplatku již rozhodnuto (navrhovateli bylo přiznáno částečné osvobození ve výši 90 % částky poplatku), navíc i toto řízení je již pravomocně skončeno. Rozhodnutí o žádosti o osvobození od soudního poplatku sice navrhovatel napadl kasační stížností, ta však byla zamítnuta rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 7. 2013, č. j. 5 As 41/2013 - 15.

III. Podstatný obsah spisů městského soudu

[5] Z předloženého spisu městského soudu sp. zn. 7 A 8/2011 vyplynuly následující skutečnosti podstatné pro posouzení věci Nejvyšším správním soudem. Dne 12. 1. 2011 byla městskému soudu doručena žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 11. 2010, č. j. 125 004/2010-603, a ze dne 20. 12. 2010, č. j. 135 157/2010-603. Městský soud dne 26. 4. 2012, č. j. 7 A 8/2011 - 8, vyzval navrhovatele, aby zaplatil soudní poplatek za žalobu. Na výzvu navrhovatel reagoval žádostí ze dne 9. 5. 2012, kterou se domáhal osvobození od soudního poplatku za žalobu. Posléze městský soud vydal usnesení ze dne 1. 8. 2012, č. j. 7 A 8/2011 - 12, kterým vyloučil žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 12. 2010, č. j. 135 157/2010-603, k samostatnému projednání.

[6] V řízení vedeném pod sp. zn. 7 A 8/2011 se tak po právní moci usnesení o vyloučení věci projednávala jen žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 11. 2010, č. j. 125 004/2010-603. Městský soud žalobu proti tomuto rozhodnutí odmítl usnesením ze dne 12. 7. 2013, č. j. 7 A 8/2011 - 25.

[7] Po právní moci usnesení o vyloučení věci městský soud žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 12. 2010, č. j. 135 157/2010-603, projednával pod sp. zn. 7 A 71/2012. Zde městský soud usnesením ze dne 4. 4. 2013, č. j. 7 A 71/2012 - 17, rozhodl o žádosti ze dne 9. 5. 2012 o osvobození od soudního poplatku za žalobu tak, že navrhovateli přiznal částečné osvobození v rozsahu 90 % výše poplatku, tudíž poplatková povinnost činila 200 Kč. Proti tomuto usnesení byla podána kasační stížnost, kterou Nejvyšší správní soud zamítl rozsudkem ze dne 26. 7. 2013, č. j. 5 As 41/2013 - 15. Městský soud pak dne 30. 8. 2013 pod č. j. 7 A 71/2012 - 32 navrhovatele znovu vyzval k zaplacení soudního poplatku, který po částečném osvobození činil 200 Kč. Lhůta k zaplacení byla stanovena na 7 dnů od doručení výzvy. Navrhovatel na výzvu reagoval žádostí o prodloužení lhůty k zaplacení o několik měsíců. Městský soud posléze řízení o žalobě zastavil pro nezaplacení soudního poplatku, a to usnesením ze dne 18. 12. 2013, č. j. 7 A 71/2012 - 37, v němž se vypořádal i se žádostí o prodloužení lhůty k zaplacení soudního poplatku, kterou označil za zneužití práva, což ve svém usnesení blíže rozvedl.

IV. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[8] Nejvyšší správní soud podaný návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu zhodnotil a dospěl k závěru, že není důvodný.

[9] Řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu, upravené v § 174a zákona o soudech a soudcích, představuje promítnutí zásad spravedlivého procesu z hlediska naplnění práva účastníka nebo jiné strany řízení na projednání jeho věci bez zbytečných průtahů, zakotveného zejména v čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.

[10] V řízení podle § 174a zákona o soudech a soudcích Nejvyšší správní soud rozhoduje o návrhu na určení lhůty. Znamená to, že zjistí-li neodůvodněné průtahy v řízení spočívající

zejména v tom, že příslušný soud poté, kdy obdrží podání ve věci, v přiměřené době nečiní žádné úkony, věci se vůbec nezabývá, aniž by pro takový postup existovaly ospravedlnitelné důvody, anebo činí úkony s nedůvodnou časovou prodlevou, usnesením určí tomuto soudu lhůtu, ve které má úkon učinit, resp. ve které má rozhodnout. Zda dochází či nedochází k průtahům, se zkoumá jen ve vztahu k tomu úkonu, u něž byly namítnuty průtahy (zde dle vymezení v návrhu je tímto úkonem vydání rozhodnutí o žádosti ze dne 9. 5. 2012 o osvobození od soudního poplatku za žalobu).

[11] Ve vztahu k řízení vedenému před městským soudem pod sp. zn. 7 A 8/2011 (a to i jeho části po vydání usnesení o vyloučení věci) Nejvyšší správní soud konstatuje, že řízení bylo pravomocně skončeno ještě před podáním návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu, a to usnesením ze dne 12. 7. 2013, č. j. 7 A 8/2011 - 25. Tímto usnesením městský soud žalobu bez jednání odmítl, jelikož dospěl k závěru, že směřuje proti úkonu, jímž se vede řízení před správním orgánem, přičemž takové úkony jsou vyloučeny ze soudního přezkumu dle § 70 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Žalobu z tohoto důvodu odmítl dle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 písm. e) s. ř. s.

[12] Za situace, kdy žaloba byla odmítnuta, aniž by ve věci proběhlo jednání, pozbylo jakéhokoli smyslu zabývat se žádostí o osvobození od soudního poplatku. Dle § 6a odst. 4 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, platí: „*Poplatek za návrh na zahájení řízení se nevybírá, jestliže soud návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítne.*“ V nynější věci městský soud až v průběhu řízení (až poté, kdy návrhovač byl již vyzván k poplatku a podal žádost o osvobození od soudního poplatku) zhodnotil, že žalobu odmítne. S ohledem na citované ustanovení se poplatek nevybírá (jednání nařízeno nebylo). Nevybírání se poplatek, nemá ani smyslu rozhodovat o osvobození od takového poplatku. Po vydání usnesení o odmítnutí věci, k němuž došlo bez jednání, je zcela bez významu o žádosti o osvobození od soudního poplatku rozhodovat. Nejvyšší správní soud tak zhodnotil, že městský soud není nedůvodně nečinný ve vztahu k této žádosti.

[13] Ve vztahu k řízení vedenému před městským soudem pod sp. zn. 7 A 71/2012 zdejší soud konstatuje následující. Dle § 174a odst. 7, věty před středníkem, zákona o soudech a soudcích: „*[p]okud soud, vůči němuž návrh na určení lhůty směřuje, již procesní úkon, u kterého jsou v návrhu namítnuty průtahy v řízení, učinil, příslušný soud návrh zamítne*“. Z povahy věci totiž nemůže být úspěšný návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu, kterým se návrhovač domáhá provedení procesního úkonu, který již byl soudem proveden. O takový případ jde ve vztahu k řízení před městským soudem, které bylo vedeno pod sp. zn. 7 A 71/2012. O žádosti o osvobození od soudního poplatku ze dne 9. 5. 2012 zde městský soud rozhodl usnesením ze dne 4. 4. 2013, č. j. 7 A 71/2012 - 17 (kasační stížnost proti tomuto usnesení byla zamítnuta Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 26. 7. 2013, č. j. 5 As 41/2013 - 15).

[14] Požadovaný úkon tak byl v řízení pod sp. zn. 7 A 71/2012 proveden, již z tohoto důvodu nemůže být návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu týkající se tohoto řízení důvodný. Navíc dané řízení bylo před podáním návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu již pravomocně skončeno.

[15] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud zhodnotil, že návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu je nedůvodný, proto jej zamítl dle § 174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích.

V. Náklady řízení

[16] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, byl-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto Nejvyšší správní soud rozhodl, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. února 2015

JUDr. Radan Malík
předseda senátu